

lovgivningen og har været det i årevis, og til trods for at samarbejdet om effektive og sammenhængende forløb åbenlyst kan betale sig for amter og kommuner, og endelig til trods for at manglende samarbejde giver dårligere patientforløb og dermed et ringere resultat for borgerne.

Lad mig tilføje, at amter og kommuner allerede har fået pengene til at løse de problemer, disse myndigheder har ansvaret for. Personlig tror jeg ikke på, at en central pulje på 100 mio. kr. til sundhedscentre vil løse samarbejdsproblemerne. Til gengæld får vi snart en anden mulighed for helt generelt mere grundlæggende at overveje, hvordan det offentlige system bedst indrettes, og hvor ansvaret for opgaverne skal lægges, så det giver borgerne et sammenhængende tilbud. Den chance får vi i kølvandet på Strukturkommissionens betænkning. Her vil regeringen tillægge det højeste prioritet, at der skabes de bedst mulige rammevilkår for, at man decentralt kan sikre borgerne en koordineret, en helhedsorienteret og en tværfaglig indsats.

Kl. 13.50

Med det udgangspunkt kan vi tale om, hvad der kan være behov for af konkrete initiativer, der kan medvirke til at skabe mere sammenhæng i patientforløbet, fordi effekten af sådanne initiativer i betydeligt omfang afhænger af bl.a. den konkrete myndighedsstruktur og den konkrete fordeling af finansieringsansvaret for opgaverne.

Med andre ord skal vi først have huset op at stå, før vi begynder at udskifte vinduerne. Vi skal skabe rammerne, vi skal skabe de rigtige incitamenter, så de, der har opgaven, også har ansvaret for at finansiere den. Skaber vi fra centralt hold de rigtige rammer, de rigtige incitamenter, vil det som udgangspunkt også føre til, at man decentralt investerer i de bedste og mest sammenhængende løsninger for borgerne, fordi det i sidste ende bedst kan betale sig.

Jeg har tidligere sagt, at sundhedscentre er en tanke med fremtiden for sig. Det har jeg sagt, fordi jeg tror på det. Derfor er jeg også sympatisk indstillet over for de intentioner, der ligger bag forslaget, men jeg mener som sagt ikke, at tidspunktet er velvalgt, og jeg tvivler meget på, at metoden med en pulje til statslig medfinansiering er den rigtige.

På nuværende tidspunkt har vi muligheden for fra centralt hold at gå efter at sikre det rette fundament og den solide konstruktion frem for den nødvendige løbende vedligeholdelse, hvor

vi i stedet blot lapper på hullerne, og derfor er min og regeringens konklusion altså den, at selv om vi nærer meget sympati for de overvejelser, der er i forslaget, er det ikke det rigtige tidspunkt at fremme det på.

Vi har skabt en enestående historisk chance via Strukturkommissionen til at få en grundlæggende diskussion om opgaveplacering, opgaveansvar og finansiering. Vi er målrettet på jagt efter at foretage de ændringer i opgavefordeling og struktur, der er nødvendige for at motivere den offentlige sektor til at sikre sammenhæng i sin opgaveløsning. Når vi kender konklusionerne på den debat, kan vi også med rimelighed bedre diskutere, om vi skal lægge lokkemad frem for at trække processerne i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt ministerens argumentation: Uanset hvad det måtte ende med af struktur, om sygehusene kommer til fortsat at være under folkevalgt demokratisk kontrol, eller om man lægger dem ud i en eller anden markedskonstruktion, så er det vel sådan, at hvis vi mener, at sundhedscentre er en god idé, har man vel behov for at få de sundhedscentre.

Hvis ministeren er imod, at man skal give statspenge, når man vil støtte en udvikling af nogle nye initiativer, forstår jeg ikke helt, hvorfor man så har en statslig pulje for at støtte oprettelsen af hospicer.

Hvis vi mener, at det er en god idé, at man skal bruge nogle penge til at starte sådanne initiativer, hvorfor skal vi så ikke gøre det på sundhedscenterområdet?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for spørgsmålet. Så lykkedes det også under dette fjerde punkt på dagsordenen i dag at lægge op til at afvikle det meste af debatten, inden ordførerne kommer på. Jeg ved ikke, om det er rimeligt, men når jeg bliver stillet et spørgsmål, giver jeg naturligvis også et svar.

Det, der er hovedpointen her, og som det måske ikke er lykkedes godt nok for mig at kommunikere i mit første indlæg, er jo, at den diskussion, vi har oven på Strukturkommissionen, jo bl.a. er en diskussion, der handler om rækkevidden af det primære kommunale engagement